

عنوان مقاله:

ارزیابی مکانی زمانی میزان اثربخشی اقدامات صورت گرفته در راستای کاهش آلودگی هوای تهران

محل انتشار:

نخستین همایش ملی مستندنگاری میراث طبیعی و فرهنگی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

آذین اخوان صراف - دانش آموخته سنجش ازدور و GIS، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

فرهاد حسینعلی - استادیار گروه مهندسی نقشه برداری، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

حسین آقامحمدی زنجیرآباد - استادیار گروه سنجش ازدور و GIS، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

امروزه یکی از معضلات مهم شهر تهران آلودگی هوا است. هوایی که تنفس میکنیم یک میراث طبیعی است که حیات بدون آن ناممکن میباشد. در ایجاد آلودگی هوای شهر تهران عوامل مختلفی تاثیرگذار هستند که تردد وسایط نقلیه مهمترین آنها محسوب میشود. تاکنون درباره آلودگی هوا و تاثیرات آن تحقیقات مختلفی انجام گرفته است ولی کماکان شاهد بحران آلودگی هوا هستیم. در این پژوهش با استفاده از سیستم اطلاعات مکانی به بررسی تغییرات شش آلاینده مهم هوای تهران در بازه سالهای 1394-1385 پرداخته شده است. پس از انجام بررسی های آماری بر رویداده های دریافتی از شرکت کنترل کیفیت هوا و داده های هواشناسی، چهار روز سال که جابه جایی آلاینده ها کمترین تاثیرپذیری را از عوامل جوی داشتهاند، انتخاب شدند. سپس با پیاده سازی شش روش درون یابی، بهترین آنها بر اساس شاخص خطای جذر میانگین مربعات انتخاب گردید. سپس از آن نقشه پهنه بندی هر یک از آلاینده ها در چهار زمان از سال به مدت ده سال تهیه و با استفاده از آنها روند آلودگی هوا بررسی و آشکار گردید که تغییرات ناگهانی یا کاهش محسوس در میزان آلودگی هوا اتفاق نیفتاده است. افزون بر آن الگوی مکانی پراکنش آلایندهها در سالهای پیاپی با روش همبستگی مکانی، تجزیه و تحلیل و مشخص شد که تغییرات قابل توجهی در این موضوع نیز به وجود نیامده است. نتایج نشان داد که تصمیماتی که برای مهار آلودگی هوای تهران اتخاذ شده، علی الخصوص طرحهای محدودیت ترافیک و به ویژه طرح زوج و فرد نتوانسته اند تغییر ملموسی در میزان و الگوی پراکنش آلودگی هوای تهران ایجاد نمایند.

کلمات کلیدی:

آلودگی هوا، سامانه اطلاعات مکانی، مدیریت ترافیک، پهنه بندی، همبستگی مکانی، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/851542>

